

Obraćanje komemorativnom skupu na PMF u Novom Sadu, 1.2.2019.

Dekan PMF Milica Pavkov-Hrvojević

Olga Hadžić (1946-2019)

Uvažene kolegice i kolege, cenjeni članovi Olgine porodice,

Pre nepunih godinu dana sam zajedno sa Olgom, na ovom istom mestu ispraćala akademika, profesora Bogoljuba Stankovica. Olga je uvek sa sa toliko ljubavi i divljenja govorila o njemu, smatrajući da je na nju presudno uticao. Ipak, sve nas je iznenadilo što je tako brzo posla za njim.

Ljudi se dele jednostavno – na plemenite i na one koji to nisu. Nikakve sumnje nema da je Olga Hadžić bila plemenita žena. Nije se lako priseliti svih njenih vrlina.

Rodjena 25.08.1946. u Novom Sadu, otac Lazar, advokat iz poznate novosadske porodice. Njegov deda po majci je bio poznati književnik Ilija Ognjanović, čije ime nosi i jedna od centralnih ulica u Novom Sadu. Poreklom iz Makedonije. S majčine strane vodi poreklo iz Bijeljine, iz porodice inženjera. Dedin brat je završio likovnu akademiju u Becu, i dan danas postoji galerija u Becu koja nosi njegovo ime, Galerija Milenka Atanackovića. Završila Gimnaziju J.Jovanović Zmaj u Novom Sadu i srednju muzičku školu. Matematički zaljubljenik i zaverenik – sa 36 godina je postala redovni profesor. Prva žena rektor, veoma mlada i član Srpske akademije nauka i umetnosti.

Radoznale prirode, ona se ne zaustavlja na matematici i ide dalje. Doktorirala je na turizmu. Uspevala je da poveže ono što nikad niko pre toga kod nas nije: statistiku i turizam, matematiku i psihologiju. Blizu 200 naučnih radova i 21 knjiga.

Nazalost, nije mi bila predavac, ali sam čula puno priča o Olgi kao profesoru. Najčešće se odnos prema nekoj nauci poistovećuje sa odnosom prema predavacu. Mnogi zahvalnost za uspešan izbor zanimanja duguju učitelju, nastavniku ili profesoru. Olga je bila jedan od takvih profesora – njena predavanja su se odlikovala pedagoškim pristupom kakvim se retko ko mogao pohvaliti, izvanredno prijemučivim studentima. Sa njima je ostvarivala veoma blizak kontakt i često su se diskusije nastavljale i posle predavanja, ponekad u dugim setnjama. Baš kao i čuveni matematičar Vajerštras, koji je svojim studentima znao reći: "Istina je da matematičar koji nije pomalo i pesnik nikada neće biti savršen matematičar". Često parafrazirajući ovu izreku, u Olginom slučaju, ona bi mogla glasiti: "Istina je da matematičar koji nije pomalo i muzičar nikada neće biti savršen matematičar".

Muzika je bila podjednako važan deo Olginog života, kao i nauka. Čuveni matematičar Džejms Džozef Silvester u fusnoti rada o Njutnovom pravilu za pronalazjenje imaginarnih rešenja algebarskih jednačina kaže: "Zar se muzika ne može opisati kao matematika osećaja, a

matematika kao razum muzike? Muzicar oseca matematiku, a matematicar smislja muziku, tako da ce matematika kao stvarnost postici vrhunac uz muziku, dok ce se ljudski intelekt uzdici do savrsenstva predstavljen u Mocart-Dirihleu ili Betoven-Gausu i zraciti jedinstvom.”

Ali, ono što će ostaviti na sve nas najdublji trag, a što je važnije od bilo koje naučničke karijere, je da je Olga Hadzic bila dobar čovek. Uvek spremna da pomogne i da sasluša, širokog znanja i obrazovanja, otvorenih pogleda na svet.

Nedostajće poznata silueta u kraj hodnika, još više životna energija i dobrota koju je delila sa svima nama.

Zato neka joj je slava i hvala.

U Novom Sadu, 1. februar 2019.